

end vi hidtil have været det. Jeg tror, at vi af almindelige politiske Grunde bør bevare vor fulde Frihed paa Toldvæsenets Omraade, saa at vi ikke gennem saadanne Traktater blive afhængige af enkelte andre Lande, selv om det i Øjeblikket kunde synes nok saa fordelagtigt for os. Jeg ved ikke, at vi have særlig Handelstraktat med andre end med Spanien, og den vedrører kun et enkelt specielt Punkt og har intet at sige; den kom som en ren Tilfældighed, den Gang den kom. Men dernæst maa jeg tillade mig at sige — og det er for saa vidt min Trøst — at jeg tror ikke, at der er den fjerneste Udsigt til, at noget saadant kunde gaa. For det første er det vel meget tvivlsomt, om England skulde ville gaa ind paa noget saadant. Det er naturligt, at England over for sine Kolonier ønsker noget lignende, thi over for dem har den den Aarsag dertil, at den derigennem knytter de i meget løst Forhold til Moderlandet staaende Kolonier nærmere til sig. Det er for England et Magtspørgsmaal og et ganske overordentlig vigtigt Magtspørgsmaal, at det kan faa gennemført den Kolonialpolitik, som det er begyndt saa smaat paa i den senere Tid; men det kunde netop være, at det vilde vanskeliggøre dets Kolonialpolitik, hvis det sluttede lignende Traktater med andre Lande. Det er endogsaa højst sandsynligt, at det vilde vanskeliggøre dets Politik i saa Henseende. Dernæst kommer et andet. Vi ere jo lige over for alle andre Lande saaledes stillede, at om end England er nok saa vigtigt for os som noget enkelt af de andre, saa ere vi dog nødsagede til at tage Hensyn til disse sidste, og det turde dog være at nærre for store Illusioner, om man vil tro, at vi, hvis vi begunstigede England ved at give dem en Nedsættelse af Foldsatserne paa 25 pCt., samtidig dermed skulde kunne bevare vor Mestbegunstigelsesret i Tyskland og Frankrig. Jeg kan ikke tro andet, end at det er en Utænkelighed. Det har vistnok allerede været svært nok sidste Gang, da der var Tale om Forholdet til Tyskland og vor traktatmæssige Mestbegunstigelsesret, at faa den bevaret, og det turde være, at Tyskerne toge et vist Forbehold, at man dog skulde vide, at det gjorde de nu, fordi de vilde være nette og høflige mod os, men at de dog forbeholdt sig at tage andre Forholdsregler, hvis vi vilde paalægge tysk Industri yderligere og større Beskatning end hidtil — væsentlig, naturligvis! Og det vilde jo være meget værre, end om

man lagde 1. eller 2 Øre paa Tolden paa en eller anden tysk Industriproduktion, hvis vi gave en anden Stat 25 pCt. Afslag paa det samme; det er tydeligt og klart. Hvad nu Frankrig angaar, har Udførslen dertil ikke saa megen Betydning som Udførslen til Tyskland. Men hvad der har Betydning, er Skibsfarten til Frankrig. Mestbegunstigelsestraktaten er ikke i saa anerkendt Virksomhed, som den burde være efter Traktatens Ordlyd. Men vi kunne være ganske sikre paa, at en *surtaxe de pavillon* vil blive os paalagt og komme til tungt at hvile paa vor Skibsfart i det Øjeblik, vi tillade engelske Varer at indføres forholdsvis billigere end franske. Jeg tror derfor, at Tanken — og det er jeg for mit Vedkommende glad ved — ikke kan gennemføres.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Køedt: Jeg foreslaar, at Lovforslaget henvises til det Udvalg, der behandler Forslag til Lov om Forhøjelse af Brændevinsafgiften.

Uden Forhandling og Afstemning *vedtoges dette Forslag.*

Formanden (Sofus Høgsbro): Der er ikke mere paa Dagsordenen.

Det næste Møde holdes i Morgen Kl. 1, og Dagsordenen er da:

1) *Valg af Formand, Viceformænd og Sekre-tærer for de følgende 4 Uger.*

2) *Anden Behandling af:*

Forslag til Lov om Bemyndigelse for Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab til Optagelse af et Låan indtil et Beløb af 2,000,000 Kr.

3) *Anden (og sidste) Behandling af:*

Forslag til Beslutning om Godkendelse af Opgørelsen over de Beløb, som Kjøbenhavns Frihavns-Aktieselskab i Aaret 1898 har anvendt til Anlæg i Frihavnen.